

Recensie: Onder vuur ★★★***

Ã©Ã©n

zondag 12 september 2021

foto © VRT

Recensie:

30 jaar na Alfa Papa Tango, waar we als kind enorme fan van waren, brengt één opnieuw een fictiereeks op antenne over de brandweer met Onder vuur. Ook nu is het een vrouw die voor beroering zorgt bij de brandweermannen. In Alfa Papa Tango was het Machteld Ramoudt die als pr-verantwoordelijke het een en ander in gang zette, niet in het minst bij kolonel Halleux (Nolle Versyp). Bij Onder vuur is dat Lien De Graeve als Dominique Meersman. Zij wordt plots de nieuwe luitenant van de Post Oosteroever in Oostende. Erg onverwacht kondigt de geliefde en gerespecteerde luitenant Patrick Sinnaeve (Sam Louwyck) immers aan dat het zijn laatste dag is bij het korps. Hij wordt kapitein op een commandopost. Sergeant Orlando Foncke (Louis Talpe) kan zijn oren niet geloven vermits dat een bureaujob is. Ook over de ambities van Dominique, die " wat ie fijntjes opmerkt - geen veiligheidsschoenen draagt, en die het korps verder wil professionaliseren heeft ie zijn bedenkingen. Ze kunnen immers bijvoorbeeld prima aanrijtiden voorleggen.

Gevolg: hij komt in geen tijd met haar in de clinch te liggen tijdens de eerste interventie onder haar leiding. Een luchtballon is verstrikt geraakt in een bouwkraan. Het zeil dreigt elk moment te scheuren maar Dominique staat erop om de regeltjes te volgen, volgens het boekje te werken en te wachten op het klimteam dat 20 minuten nodig heeft om op de locatie te geraken. Ook enige tijd later zal het nog steeds 20 minuten nodig hebben. Orlando neemt uiteindelijk zelf het initiatief dan maar, volgt dus niet de orders op en klimt de kraan in.

De eerste aflevering focust dan ook vooral op Talpes personage. Niet alleen met Dominique heeft ie een moeilijke relatie, ook op privévlak is dat het geval. Met Maaïke De Boel (Lynn Van Royen) heeft ie blijkbaar iets meegemaakt wat de twee uit elkaar gedreven heeft. Ook de eerste scène tussen Van Royen en Talpe is dus vijandig. Hij zit met opgekropt verdriet, leeft alleen in zijn boot en heeft Maaïke en hun zoontje Noah in de steek gelaten. Waarom dat is komen we nog niet in de eerste aflevering te weten. Met Nina Gonzales (Alessia Sartor) komt ie dan weer wel goed overweg en geeft haar een schouderklopje voor het geleverde werk bij een brand in een wietplantage in een huis.

Nina heeft een relatie met adjudant Steve (Kasper Vandenberghe) die voor onbepaalde duur is geschorst omdat hij alweer niet is komen opdagen en dus onwettig afwezig was. De man kampt met een drankprobleem. Hij reageert verbitterd op de beslissing en is duidelijk ontgoocheld in Patrick.

Na de eerste aflevering van Onder vuur, waar uitsluitend West-Vlaams in gesproken wordt, valt dan ook op dat de serie niet uitsluitend de focus legt op de interventies. Op dat vlak leek Alfa Papa Tango ons, ook dankzij die geweldige muziek in de generiek, een veel benauwder en spannender gevoel te bezorgen.

In de montage is bij Onder vuur namelijk gekozen voor een te donkere filter wat je als kijker een al even kunstmatig gevoel bezorgt als de twaalfde minuut van die eerste aflevering waarin Patrick tevergeefs om een update vraagt aan Orlando. We zien dan het vuur boven drie ramen mooi tevoorschijn komen. Wat vooral opvalt is dat de grote ramen nog niet gesprongen zijn en het vuur uitsluitend door de bovenkant van het raam komt. Dat is op zijn zachtst gezegd bizar. We zijn dan ook geneigd te denken dat dit vuur en de rookontwikkeling achteraf is toegevoegd in de montage hoewel de producenten in de perstekst stellen dat de explosies, vlammen

en ongelukken die de kijkers te zien krijgen écht zijn.

Dat echter tijdens de scènes in en rond een bouwkraan duidelijk de vlag van een bouwgroep in beeld moest komen, stoort ons dan weer mateloos. Product placement noemen ze dat. We blijven het hekelen en vooral nefast vinden voor de spanning van elke serie of film omdat zo'n regiekeuze bijna altijd als geforceerd en kunstmatig aanvoelt, ook hier. Zo wijst het ons er als kijker namelijk op dat we naar fictie kijken wat ons uit het verhaal haalt en de spanningsboog doet verslappen, al werden we voor alle duidelijkheid niet helemaal in het verhaal gezogen tijdens deze aflevering. Daarvoor was er te veel bla bla om de kijker de personages te leren kennen, en te weinig overdonderende actie te zien.

Mogelijks zal dat ook in de volgende afleveringen zo zijn want in *Onder vuur*, dat Joost Wynant regisseerde, draait het ook en vooral om de figuurlijke betekenis van die titel. Privé en werk verstrengelen ook door de vriendschappen steeds meer met elkaar en de relaties binnen het korps komen zo onder vuur te staan. Dominique bijvoorbeeld is plusmama van twee bakvissen. Zowel privé als professioneel loopt niet alles zoals het moet bij haar.

Patrick blijkt zich opgeofferd te hebben zodat *Post Oosteroever* zou kunnen blijven voortbestaan. Maar dan stuit ie op een groot corruptieschandaal in de zone. Wanneer hij de waarheid wil achterhalen zet ie niet alleen zijn job op het spel maar dreigt hij ook zelf het voortbestaan van de kazerne te hypothekeren wiens lot eigenlijk al bezegeld was toen Patrick uitgerangeerd werd

< Bert Hertogs >